

1. צבאח

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

על ידי בייכ עוה"ד ידין עילם

משרדות רוטשילד 4, תל-אביב-יפו 66881

טל': 03-5606080 ; פקסי: 03-5606083 ; נייד: 054-2266488

דוא"ל: yadin@yelaw.co.il

העותרים

נגד

1. המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית

2. ראש המנהל האזרחי

3. היועץ המשפטי לגדה המערבית

על-ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466131 ; פקסי: 02-6467011

משיבים

הודעה מעדכנת מטעם המשיבים ובקשה מוסכמת למחיקת העתירה וביטול

הדיון

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר 1 (להלן: העותר), כי יונפק לו "היתר כניסה למרחב התפר על מנת שיוכל לעבד את אדמות משפחתו".

2. כעולה מבקשת העותר לקבלת היתר תעסוקה חקלאית במרחב התפר מושא העתירה; הקרקע אשר בגינה מבוקש ההיתר היא חלקת אדמה בגודל של 4 דונם באדמות הכפר קפין שבנפת טול כרם; אשר לפי נסח מס רכוש שהוגש על-ידי העותר למשיבים, דומה היה כי סבו של העותר, מר אלאסעד, היה בעל זיקה קניינית לחלקה בגוש במווקעת אל מורדה, אשר באדמת קפין, ואשר חלקים ממנה עברו לידי אביו של העותר בצו ירושה, העולים לכדי 666.66 מ"ר. במסגרת בקשתו, ביקש העותר לקבל לידיו היתר תעסוקה חקלאית לקרקע אשר גודלה 666.66 מ"ר, המצויה בשטח המכונה "מווקעת אל מורדה", ואשר אביו הינו בעל זיקה קניינית לקרקע מכוח ירושה.

3. ביום 8.6.17 הוגשה תגובת המשיבים לעתירה, במסגרתה נטען כי דין העתירה להידחות הן על הסף מחמת אי-מיצוי הליכים הן לגופה וזאת בהעדר עילה להתערבות שיפוטית בהחלטת המשיבים לסרב את בקשתו של העותר לקבלת היתר כניסה למרחב התפר.

בתמצית יוזכר, כי החלטת המשיבים שלא ליתן היתר כניסה לצרכי תעסוקה חקלאית במרחב התפר, נסמכה על מדידה שערכו המשיבים, בהשתתפות העותר, וכן לאור חוות דעת מקצועית של הגורמים הרלוונטיים; מהן עלה כי הקרקע המצוינת בנסח מס הרכוש

עליו מתבסס העותר להוכחת זיקתו, אינה הקרקע המצויה במרחב התפר לה טוען העותר לזיקה. עוד יוזכר, כי באותה עת ולאור קיומו של חומר ביטחוני שלילי המלמד על מסוכנות הנשקפת מהעותר, נשקלה הזנת התנגדות ביטחונית להתרת כניסתו למרחב התפר.

4. לאחר קיומו של סיור במקרקעין, נערכה ביום 20.2.17 מדידה על-ידי מודד מוסמך מטעם המנהל האזרחי באדמות הכפר קפין, בהשתתפות העותר.

במהלך המדידה, נשאל העותר אודות מיקומה של חלקת הקרקע לה הוא טוען לזכאות קניינית של אביו ואשר אותה מבקש לעבד. תשובת העותר העלתה סתירה בין חלקת הקרקע עליה הצביע - אשר גודלה 15.965 דונם, לבין נסח מס הרכוש וצו הירושה הקיימים בידי העותר המצביעים על קרקע הנמצאת בגוש חלקה , שבמוקעת אל מורדה, אשר גודל חלקת סבו של העותר היא 4 דונם וגודלו היחסי של אביו של העותר הוא 666.66 מ"ר בלבד.

חשוב מכך, הקרקע אשר עליה הצביע העותר במדידה אינה ממוקמת במוקעת אל מורדה המצויינת בנסח מס הרכוש עליו מתבסס העותר, כי אם **במוקעת אל-זכר**. כאמור, במהלך המדידה, הצביע העותר על מוקעת אל-זכר וטען לזכותו הקניינית של אביו בעיבוד הקרקע, אולם תמך את טענתו במסמכים אשר לא מוכיחים זיקה קניינית למוקעת אל-זכר, כי אם למוקעת אל מורדה – מוקעה אשר איננה מוכרת למשיבים כמוקעה המצויה במרחב התפר. זאת הואיל, ואדמות מרחב התפר מופו, וכוללות בשטח אדמות הכפר קפין – גוש 3 – את מוקעת אל-זכר ואת מוקעת אל-מהוא.

לאור האמור לעיל, המשיבים מצאו כי קיימת סתירה ברורה בין השטח אליו הצביע העותר שטען לזיקה קניינית כלפיו, לבין השטח המצוין בנסח מס הרכוש וצווי הירושה שבידי העותר. עוד העלו ממצאי הסיור והמדידה של החלקה כי החלקה עליה הצביע העותר, היא אדמת טרשים, נטושה, אשר אינה ניתנת לעיבוד.

5. לאחר הגשת תגובת המשיבים לעתירה, ניתנה ביום 15.6.17 החלטת בית המשפט הנכבד לפיה "נוכח האמור בתגובת המשיבים מיום 8.6.2017, יודיעו העותרים עד ליום 25.6.2017 האם הם עומדים על העתירה".

6. ביום 19.11.17 הוגשה הודעה מטעם העותרים, במסגרתה נטען כי לאחרונה הובא לידיעתם על קיומה של מפה של אדמות קפין, אשר הוכנה על-ידי מהנדס עיריית קפין, על-בסיס מפה מנדטורית הנקראת "מפת הבלוקים הטבעיים". כעולה מהמפה המתוארת, קיימת, לטענת העותרים, מעין "תת-מוקעה" בתוך מוקעת אל-זכר, הקרויה מוקעת אל-מורדה.

7. ביני לביני, ביום 3.8.17 התקבלה במשרדי המשיבים בקשת הקישור הפלסטיני של נפת טול כרם, להכיר במספר "תתי ממוקעות" כמצויות במרחב התפר. בקשות אלה נתמכו במסמכים, אשר הועברו לראשונה לידיעת גורמי הקישור הישראלי, ואשר היה בהם, כך לטענת גורמי הקישור הפלסטיני, בכדי לתמוך טענתם. נחזור ונבהיר כי עובר למועד זה, לא נתבקשו המשיבים להכיר בתתי-מווקעות אלה.

8. אם-כן ובהתאם לנטען בתגובת המשיבים לעתירה, באדמות קפין המצויות במרחב התפר מצויות שתי מווקעות - מווקעת אל-זכר ומווקעת אל-מהוא.

לצורך המחשה, נשווה את מווקעות אלה לשתי שכונות המרכיבות את אדמות מרחב התפר של הכפר קפין. בקשת הקישור הפלסטיני הייתה להכיר בקיומן של "תתי-מווקעות" בכל אחת משתי "השכונות". את תתי-מווקעות אלה ניתן להשוות למעין רחובות הנמצאים בתוך כל שכונה. בתוך "תתי-המווקעות" מצויות החלקות המוכרות למשיבים. מהאמור לעיל עולה, כי לא ניתן לדמות מצב בו גודלן של כל תתי-המווקעות בכל מווקעה, עולה על שטחה של המווקעה עצמה.

9. לאחר בדיקה מקיפה של בקשת הקישור הפלסטיני, מצאו גורמי המשיבים לנכון לדחות חלק מהבקשות להכרה בתתי-מווקעות, בין היתר מאחר שהוכח שאותן תתי מווקעות אינן יכולות להימצא במווקעות הנטענות, ועל-כן אינן במרחב התפר.

10. **באשר לתתי-מווקעה אל מורדה**, מושא עניינו, קבעו גורמי המקצוע כי בעוד שלא קיים בידם מידע אודות קיומן של תתי-מווקעות המצויות במווקעת אל-זכר; ישנו פער בין גודל משמעותי בין גודל מווקעת אל-זכר, כפי שחושבה על-ידי הגורמים הרלוונטיים לבין סך גודל החלקות הרשומות במווקעת אל-זכר, כפי שעולה בספרי מס הרכוש. במצב זה ובשלב זה, לא ניתן להפריך הטענה לפיה חלקות אשר מצויות בתתי-המווקעה אל מורדה (ואשר אינן מצוינות כי מצויות במווקעת אל-זכר בספרי נסח מס הרכוש), מצויות למעשה במווקעת אל-זכר. יחד עם זאת, לא למותר לציין כי סך גודלן של תתי-המווקעות אשר נטען על-ידי גורמי הקישור הפלסטיני כי מצויות בשטחה של מווקעת אל-זכר, עולה באופן ניכר על גודלה של מווקעת אל-זכר עצמה – נתון אשר מעיד כי לא כלל תתי המווקעות הנטענות, מצויות במווקעת אל-זכר.

11. חרף האמור, קבעו גורמי המקצוע כי מבלי לבצע מיפוי כולל של מווקעת אל-זכר, לרבות מדידה רחבת היקף של כלל המווקעה, לא ניתן בשלב זה לקבוע באופן חד משמעי כי לא קיימת תתי-מווקעה בשם "אל מורדה", בתוך מווקעת אל-זכר.

12. לאור האמור, החליטו גורמי המשיבים בשלב זה, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, להנפיק לעותר היתר כניסה למרחב התפר, לשם עיבוד אדמות אביו, וזאת בכפוף להיעדר קיומה של התנגדות ביטחונית לעניין כניסתו. עדכון בדבר החלטה זו נמסר לבית המשפט הנכבד במסגרת ההודעה המעדכנת מטעם המשיבים מיום 11.2.18.

13. לצד זאת צוין במסגרת ההודעה המעדכנת מיום 11.2.18, כי ככל שיתקבל מידע חדש בידי המשיבים, אשר ממנו יעלה כי לא קיימת תת-מווקע בשטח האמור, או כי חלקת אביו של העותר אינה מצויה במרחב התפר, המשיבים שומרים על זכותם לסרב בקשות עתידיות של העותר או מי מבני משפחתו לכניסה למרחב התפר לצורך עיבוד הקרקע הנטענת; או לחלופין, לבטל היתר קיים שהונפק, בהתבסס על ההנחה כי הקרקע האמורה מצויה במרחב התפר. עוד צוין, ביחס לבקשות עתידיות של העותר או מי מבני משפחתו לצרכים חקלאיים, כי המשיבים שומרים על זכותם לסרב את הבקשות כאמור, על-פי כל אחת מהעילות הקריטריונות הקבועות בקפ"ק מרחב התפר, כפי שתקבענה מעת לעת. זאת לרבות, היעדר עיבוד חקלאי של הקרקע. לבסוף, צוין בהודעת המשיבים כי עודנו קיים פער משמעותי בדבר גודלה של הקרקע הנטענת, בהתאם לנסח מס הרכוש הקיים בידי העותרים, לבין הנתען בידי העותר בעת קיום המדידה. למותר לציין, כי החלטת המשיבים להנפיק היתר כניסה לעותר לצורך עיבוד החלקה, בכפוף להיעדר התנגדות ביטחונית כאמור, יאפשר לעותר לעבד אך את חלקו היחסי של אביו בחלקה, קרי 66.66 מ"ר בלבד, ולא 15 דונם, כעמדת העותר.

14. לאחר הגשת ההודעה המעדכנת מטעם המשיבים מיום 11.2.18, ניתנה ביום 14.2.18 החלטת בית המשפט הנכבד לפיה "נוכח האמור בהודעה המעדכנת מטעם המשיבים מיום 11.2.2018, יודיעו העותרים עד ליום 25.2.2018 האם הם עומדים על העתירה".

15. ביום 21.3.18 הוגשה תגובת העותרים להודעה המעדכנת, במסגרתה הודיעו העותרים כי הם עומדים על העתירה מהטעמים שפורטו ובהמשך לאמור, נקבעה העתירה דן לדיון בפני בית המשפט הנכבד.

16. כעת נבקש לעדכן כי בין הצדדים התקיים בעת האחרונה שיג ושיח אשר במסגרתו הגיעו הצדדים להבנות, כדלקמן.

כפי שפורט בהודעה המעדכנת מטעם המשיבים מיום 11.2.18, ככל שיתקבל מידע חדש בידי המשיבים, אשר ממנו יעלה כי לא קיימת תת-מווקע בשטח האמור, או כי חלקת אביו של העותר אינה מצויה במרחב התפר, המשיבים שומרים על זכותם לסרב בקשות עתידיות של העותר או מי מבני משפחתו לכניסה למרחב התפר לצורך עיבוד הקרקע הנטענת; או לחלופין, לבטל היתר קיים שהונפק, בהתבסס על ההנחה כי הקרקע האמורה מצויה במרחב התפר. יחד עם זאת, בטרם יוחלט לבטל היתר קיים שהונפק, יזומן העותר לבירור רמת"ק על ידי המת"ק. ככל שיוחלט על ביטול ההיתר במסגרת בירור רמת"ק, שמורה לעותר האפשרות לפנות לוועדת הערר, וככל שייפעל בדרך זו, לא יבוטל ההיתר עד לאחר החלטת ועדת הערר. מובן כי לעותר שמורה הזכות לעתור כנגד החלטת ועדת הערר לערכאה המשפטית הרלוונטית.

ביחס לבקשות עתידיות של העותר לצרכים חקלאיים, המשיבים שומרים על זכותם לסרב את הבקשות כאמור, על-פי כל אחת מהעילות הקריטריונות הקבועות בקפ"ק

מרחב התפר, כפי שתקבענה מעת לעת. זאת לרבות, היעדר עיבוד חקלאי של הקרקע בעת שלעותר היה היתר בתוקף לעבדה. לצד זאת יובהר למען הסר ספק, כי ככל שלא יחול שינוי בנסיבות העניין או בקריטריונים הקיימים נכון להיום לצורך מתן היתרים לעיבוד חקלאי, בקשות עתידיות של העותר למתן היתרים תיבחנה ברוח ההודעה המעדכנת מיום 11.2.18.

לצד האמור, נשוב ונזכיר כי החלטת המשיבים להנפיק היתר כניסה לעותר לצורך עיבוד החלקה, יאפשר לעותר לעבד אך את חלקו היחסי של אביו בחלקה, קרי 666.66 מ"ר בלבד.

17. לאור האמור, יבקשו הצדדים מבית המשפט הנכבד להורות על מחיקת העתירה, ללא צו להוצאות ועל ביטול הדיון הקבוע ליום 1.8.18.

18. בייכ העותרים, עוה"ד עילם, מסר הסכמתו לאמור בסעיפים 16-17 לעיל. כמו כן, מאחר ולא התקיים דיון בעתירה, מבקשים העותרים מבית המשפט הנכבד להורות על החזר חלק האגרה כקבוע בתקנות.

19. העובדות המפורטות בתגובה זו נתמכות בתצהירו של אייל זאבי, רע"ן אג"ם במנהל האזרחי.

היום, י"ז באב תשע"ח
29 ביולי 2018

סיגל אבנן, עו"ד
עוזרת במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה